

עין חמה

10.5.2013
א' סיון תשע"ג
יום שישי
יומן פנימי 15
(1933)

וְזָזַגְּ שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ,
בְּכוֹרֵי קֶצִיר זֹטִים
רֵאשִׁית, בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ,
תָּבִיא, בֵּית יְהוָה אֲכָלֶיךָ.

שמות ל"ד, כ"ב, כ"ו

משולחן המלכיות

צ'אי שניא

לחברים שלום.

בסוף שנה זו יתקיימו בחירות לראשות המועצה האזורית. (תאריך מדויק עדיין לא נקבע). בשנים האחרונות תופסת המועצה האזורית (לא רק אצלנו אלא בכל הארץ) יותר ויותר מקום בחיי היום יום שלנו. החל מניהול בית הספר היסודי והתיכון, ניהול כל נושאי היתרי הבנייה ורישוי עסקים וכלה בנושאים פרוזאיים כמו הוצאת אשפה מהיישובים ואחזקת מערכות הביוב. בשל כך מוקנית חשיבות הולכת וגדלה לזהות העומד בראש המועצה ומכאן לבחירות המתוכננות. במועצה שלנו מתחלקת האוכלוסייה בערך כך: שליש היישוב הוותיק, שליש מושבים ויישובים אחרים, ושליש המגזר הערבי. פיצול הצבעה של חברי היישוב הוותיק מנוגד לאינטרסים שלנו. לכן אני מבקש מהחברים לגלות ערנות בנושא זה לשתף פעולה ולעזור במידת הצורך. מערכת הבחירות עוד לא נכנסה לשיאה אבל בהחלט התחילה ותמשיך ותתפתח.

השבוע נתחיל הלכה למעשה את ההצבעות בקלפי ממוחשבת. בעבר עשינו מספר הצבעות "על יבש" כדי לתרגל את הנושא. לצערי בהצבעות "יבשות" אלה לא השתתפו חברים רבים. לקראת הקלפי הנוכחי הועברו לחברים הנחיות איך לבצע את ההצבעה. ברור שיהיו גם כמה אי-הבנות ובעיות. בכל מקרה כזה אני מבקש לפנות אל מי שנקבעו לכך (ניב פורת, נדב רז) לקבלת עזרה. בלוני גז - בעבר נהוג היה למלא בלוני גז קטנים אישיים (בלונים לכירת טיולים) במשק חום. בשל סיבות בטיחותיות וכן בשל עלויות לא מתוכננות הופסק השירות ולא ניתן יהיה לקבלו במשק חום.

זכאויות בנייה - לצערי הרב שתי משפחות עדיין מסרבות לחתום על העברת זכאויות הבנייה שלהן לטובת הקיבוץ. זאת על אף כל ההסברים וניסיונות השכנוע, ועל אף החלטת המזכירות המבטיחה פיצוי במצבים מסוימים. (ההחלטה התפרסמה ביומן הקודם). מצב זה של חברים הפועלים בניגוד לאינטרסים של

הכלל ובניגוד להחלטות הקיבוץ ומעדיפים את האינטרס האישי שלהם איננו עולה בקנה אחד עם חיינו כאן והמזכירות תידרש לחשוב ולהחליט איך לנהוג במקרה זה.

בינתיים אנחנו מתקדמים עם החתימות שכבר קיבלנו ובשבוע הקרוב יעלו נציגינו למשרד השיכון בירושלים לבדוק את הנתונים ולקבל את האישורים הדרושים.

קנסות תעבורה - לאחרונה אנו מקבלים קנסות רבים על נסיעה במהירות מופרזת. רוב רובם של הקנסות באים ממצלמה המוצבת לאחר צומת מגידו בכניסה לוואדי ערה. חברים רבים נופלים ברשתה. אז קודם לכול אני מבקש מכולם לנסוע במהירות המותרת ולא יותר. ושנית אנא שאלו את שכניכם באיזה מקומות יש להיזהר בזהירות יתר. אנו משלמים מאות שקלים מיותרים על קנסות אלה. אנא שימו לב!

הצעת הצוות-הדו מסלולי פורסמה לא מזמן ונמצאת בשלב של הסברים לחברים. עם תום שלב זה תובא ההצעה לדיון באסיפה. אני מניח שתתקיימנה כמה אסיפות בנושא זה. הנושא טעון ומעורר רגשות שונים החל משמחה ותקווה וכלה בכעס וייאוש. חשוב שנדע לקיים את הדיונים באותה רמת הוגנות שקיימנו עד היום ובאותו נוהל קבלת החלטות שהיה מקובל עלינו עד היום.

שהיה לנו שזר של שזר

החלטות מזכירות מתאריך 25.4.13

1. המזכירות מחליטה לחדש את תורנות השמירה ביישוב בימי שישי בלבד. כל תושבי היישוב מגיל 18 עד גיל 65 ייקחו חלק בתורנות שתנוהל על ידי הרב"ש.
2. המזכירות מחליטה למנות את שי דקל, מאיר דור, וקנת הנסן לצוות שיביא הצעה בנושא בטיחות כלי רכב קטנים ממונעים בחצר הקיבוץ.
3. המזכירות אישרה את רמון ברוידא, זיוה אופנהיימר, אריאל ארצי, מאיר דור, טל מאור כנציגי ציבור בהנהלת הברכה לשנה זו.
4. המזכירות אישרה להגדיל את מסגרת התקציב של הצוות הדו-מסלולי ב-20 אלף שקל.

הבעת תודה

לכבוד מזכירות קיבוץ עין חרוד איחוד

שלום רב,

בשם ותיקי הגלבוע אנו מבקשים להודות בחום על החלטתכם המבורכת למתן תרומה בסך 2000 ₪ לעמותת "דורות בגלבוע".

תרומתכם תסייע לנו ברכישת "אופני-יד" לחדר הכושר "כושר לדורות", לרווחת ותיקי הגלבוע, באי המרכז האזורי "דורות בגלבוע".

תודה על ההיענות, תודה על התרומה הנאה !!

בברכת המשך שיתוף פעולה פורה לרווחת ותיקי הגלבוע

גברוש נחשתן - יו"ר מרים ורד - מנכ"ל "דורות בגלבוע"

כ"ח באייר - יום ירושלים

שָׁאֵלוּ, שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם; וְשָׁלוּ, אֶהְבֵּךְ.
יְהִי-שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ; שְׁלוֹחַ, בְּאֶרְצֵנוֹתֶיךָ.

תהלים קכ"ב

שאלו שלום ירושלים

"בְּשֹׁר לָנוּ, בְּשֹׁר לָנוּ עַל יְרוּשָׁלַם, בְּשֹׁר לָנוּ,
בְּשֹׁר לָנוּ, בְּשֹׁר לָנוּ עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
בְּשֹׁר לָנוּ בְּעַנְיֵין בֵּית דָּוִד
בְּקִשׁוֹ טוֹב וְשְׁלוֹם לְיְרוּשָׁלַם.
הַתְּגַעְגַעְתִּי לְיְרוּשָׁלַם, הַתְּגַעְגַעְתִּי,
כִּי יַעֲבֹדוּ עַמִּי בַתּוֹךְ בֵּיתִי."

תפילה זו (כאן מתורגמת מגעז) הושמעה בחג הסיגד שנחוג על ידי יהודי אתיופיה. טקס הסיגד מהווה מעין שיחזור סמלי של מעמד הר סיני ולוחות הברית, שהיו ברית עולם בין עם ישראל ואלוהיו. זיקתם של יהודי אתיופיה לציון (ירושלים) התבטאה בתפילות, בסיפורים, במכתבים ובאיגרות ששיגרו לארץ באמצעות שליחים. ירושלים הייתה מוקד התפילה, ואין תפילה שלא הוזכרה בה עיר הקודש. בכל תפילה ביקשו מהאל שיחזיר אותם לארץ אבותיהם. כשהתפללו או כששחטו, שמו פניהם מזרחה לכיוון ירושלים. בחג הסיגד נאמרה תפילה לשלום ירושלים, וכן בקשה ותחנונים מהקב"ה להעלותם ארצה במהרה.

כיום כשיהודי אתיופיה חוגגים את הסיגד בירושלים נשים רבות ממלאות שקיות פלסטיק בעפר שהן אוספות מתחת לבמה. בבית יצררו את עפר ירושלים הקדוש בשקיק בד, והוא יביא לביתן מזל עד השנה הבאה כשיזכו לשוב ולחגוג את הסיגד.

הביאה זיוה אופנהיימר

חג הביכורים בענפים

כִּי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה [...] אֶרֶץ זֹטָה וְשִׁעָרָה וְגֶפֶן
וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ אֵיט שְׂמֹן וְדָבָשׁ. (דברים ח', ז' ח')

אהצור הרפת

ינאי סנדרוביץ

חג השבועות שעומד בפתח הנו חג עמוס בהקשרים חקלאיים בכלל, וקשור לרפת בפרט, דרך הנוהג לאכול מאכלי חלב. החג נקרא גם חג הקציר ואכן בימים אלו אנו עוסקים בקציר החיטה. את החיטה לתחמיץ קצרנו לפני כחודש וכן את החיטה לחציר. בשטח מצהיבה הקמה ובקרוב יתחיל קציר החיטה לגרעינים. ברפת קיבלתי לידי את סיכומי 2012. נראה שסיימנו שנה בצורה טובה, תוך שמירה על יציבות בפרמטרים המקצועיים. השנה שעברה התאפיינה בקיץ חם מאוד וכן בעלייה תלולה במחירי המזונות במהלך החציון השני. בדרך כלל "מחיר המטרה" יודע לפצות על עליות מחירים ואולם לא תמיד בקצב הנדרש. הרבעון השלישי היה רבעון שבו יחסי המחירים נעו לרעתנו. בסופו של דבר, אצלנו ההשפעה של כל זה הייתה מצומצמת, וככלל יעילות ההזנה נשמרה.

בימים אלו מתמודדת הרפת עם מחלה שנקראת "קטרת העור". מדובר במחלה שמקורה באפריקה והתחילה לטרוד את מנוחתנו בשנים האחרונות. הגל האחרון הנו קטלני במיוחד. המוקד הראשוני היה באזור רמת הגולן והוא נצפה בתחילת החורף. משם, במהלך כל החורף, התפשטה המחלה לכל צפון הארץ. ההדבקה מתבצעת על ידי זבובים והמחלה אינה מסוכנת לבני-אדם. ברמה הכלכלית היו רפתות שספגו מכות קשות. בשלב זה ההדבקה נעצרה ואולם לא ניתן לומר שהסכנה עברה. עד עכשיו הומתו כבר כמה מאות פרות ברחבי הארץ. העדר שלנו חוסן פעמיים ובשלב זה לא נרשמה אצלנו תחלואה.

כבכל שנה במהלך החורף, גלש מדי פעם הביוב של הרפת וזרם בסמוך לקו הביוב המערבי. לנו ברור כי יש למנוע מקרים אלו וכל הדיבורים וההסברים לא מפצים על המטרד שנגרם, ובכל זאת כמה עובדות: אנו מקדישים למניעת המצבים האלו הרבה מאמץ, כסף ומחשבה. בתקופה האחרונה ביצענו שינויים משמעותיים במפרדה והיום

עומדת לרשותנו מערכת טובה בהרבה. אינני יכול להבטיח שלא יהיו גלישות בכלל, אבל אני כן יכול להבטיח שיהיו הרבה פחות גלישות ושאלו לא נפסיק להשקיע במערכת הזו, עד שנגיע למצב שבו המטרד שואף לאפס. בזמן כתיבת שורות אלו שורר אצלנו חוס עין-חרודי טיפוזי, רק לפני שבוע נרטבנו מגשם מאוחר שלא "במועדו" והיום חוס כבד שאינו נגמר. בשלב זה החוס לא עושה הרבה רושם על הפרות והן שוברות את כל שיאי התנובה שאליהם התרגלנו. את קצב הייצור אנו מווסתים על בסיס תכנית ייצור שהפרמטרים שלה נגזרים מביצועי השנתיים האחרונות. כאשר הפרות משנות (לטובה) את הפרמטר העיקרי - ייצור - בצורה משמעותית, נוצרים פערים בין הביצוע לתוכנית או במילים אחרות - תכניות לחוד וביצועים לחוד. והלוואי שאלו ורק אלו יהיו הצרות שלנו...

חג שמח לכל ז'א-עין-חרוד!

מה נשמע אצלנו בפרדס-סגור

שי פטרו

בעקבות לחץ פיזי מתון מצד המערכת סוף סוף התיישבתי לכתוב מספר מילים על מנת לשתף אתכם בנעשה בפרדס ובאבוקדו בשנה האחרונה.

רקע כללי על ענף ההדרים העולמי:

גידול ההדרים מתפרס על פני העולם כולו אולם הוא מחולק בשל עונות השנה (העונה היא בחורף) לגידול בחצי הכדור הצפוני וגידול בחצי הכדור הדרומי. סך הייצור העולמי מגיע ל-100 מיליון טון כאשר הצד הדרומי מייצר כ-25 מיליון טון והצד הצפוני (ישראל ביניהם) מייצר 75 מיליון טון. למעשה רוב הפרי מיועד לרֶפָּז ומיצים כ-77%. כ-23% פרי מיועד לאכילה. כאשר מורידים את הצריכה המקומית בכל אזור ייצור, רק 9% מסך הייצור העולמי מסתובב בין השווקים השונים בעולם, בסך הכול כ-8 מיליון טון פרי טרי. אצלנו (מדינת ישראל) רוב הפרי מיועד לייצוא ולתעשייה, הצריכה המקומית היא נמוכה.

ישראל מייצאת כ-200,000 טון פרי כאשר רובו מופנה לאירופה.

עין חרוך גידול:

בימים אלה סיימנו את עונת 2012-13 עם סיום קטיף האבוקדו ריד. עכשיו מתחילים לסכם את העונה על כל זניה. בגדול נראה כי העונה תסתיים בדומה לעונה הקודמת. אנסה לסכם את התוצאות לפי הזנים שאנו מגדלים:

1. פומלו אדום (צינדלר) 65 דונם מניב יכול כ-250 טון, זן שנמצא בירידה. רוב השטחים בארץ נעקרו מחוסר כדאיות כלכלית. גם אנחנו מצמצמים. בשיאו היה שטח הגידול 116 דונם.

2. אשכולית לבנה: 33 דונם מניבים 200 טון. החלקות מבוגרות אצלנו (נטיעה ב-1962) וכל הפרי מיועד לתעשייה. כרגע החלקות מרוויחות מעט וברגע שכל הפרדס הצעיר יכנס לניבה מלאה אני מניח שגם חלקות האלו ייעקרו.

3. מינאולה: 100 דונם מניבים יכול של-240 טון. 50% קטיף ראשון, המינאולה שומרת על מחיר יציב כבר כמה שנים. מיועדת לשוק מסוים לכן צריך לנסות להגיע ליבולים טובים כי בניגוד לכל יתר הזנים אנו יודעים בגדול מה התמורה שנקבל בעבור הפרי.

4. אור 90 דונם מניב, כאשר 66% המניב נקטף שנה לראשונה. יכול-220 טון. האור הינו הזן שעליו מתבסס כיום כל ענף ההדרים בישראל, זוהי קלמנטינה הנחשבת לטובה בעולם נמכרת במחיר גבוה באופן משמעותי יותר מכל קלמנטינה אחרת.

5. אשכולית אדומה: 82 דונם מניב, יכול 590 טון. בחרתי להשאיר את האשכולית האדומה לסוף כיוון שהיא נמצאת בפרשת דרכים קריטית לענף. בשלוש השנים האחרונות רוב מגדלי האשכולית סופגים הפסדים גדולים והאופק לא מראה שינוי כיוון חיובי, ישנן שתי סיבות עיקריות שהביאו את האשכולית למצב הזה:

א. הצריכה בקרב האוכלוסייה יורדת משנה לשנה, הדור הצעיר נמנע מלאכול אשכוליות.

ב. תחרות קשה בעיקר מול הטורקים. עלות הגידול אצלם נמוכה יותר ואיכותו משתפרת.

העונה הקרובה מבחינת האשכולית היא קריטית ביותר ולאחריה יתקבלו החלטות. אם יתחילו לעקור ייפגעו בעיקר חקלאים קטנים וחקלאים שאצלם האשכולית הינה גידול עיקרי.

ההשלכות יהיו אדירות, כיוון שמעבר לפגיעה בפרנסת החקלאים תהיה פגיעה ישירה בבתי אריזה. האשכולית הינה זן שתופס נפח אדיר בבתי האריזה וברגע שהכמות תרד בתי אריזה יאלצו להיסגר או להתאחד.

שיווק:

אנחנו עובדים מול שתי חברות יצוא פרטיות. האחת נקראת ביפרש עוסקת בשוק הרוסי ונחשבת לאחת הטובות ביותר ברוסיה. איתם עובדים בשיטה של מחיר סגור מראש בכדי להוריד סיכון. השנייה k.s.c עובדת בעיקר בשוק הצרפתי וההולנדי ואיתה עובדים במחיר פתוח כיוון שהמידע על המחירים ומצב השוק הרבה יותר זמין. השיווק נעשה בשיתוף פעולה מלא, מתקבלות החלטות ביחד בכדי לנסות למקסם את ההכנסה מהמכירות. בזכות שיטת העבודה הזו אני מעריך שהפער בהכנסה הכללית בשלוש העונות האחרונות מגיע למיליון ₪. לו הינו ממשיכים לשלוח לבית האריזה פרי כמו שהיה נהוג בעבר ספק רב היה לגבי המשך קיום הענף.

אבוקדו:

כמו שציינתי בפתיח, השבוע סיימנו את העונה עם סיום קטיף האבוקדו ריד. זו הזדמנות לנסות להסביר לחברים שכל הזמן מודאגים מזה שלקראת הסוף הם רואים "הרבה" פרי על הרצפה למה לא ממהרים לקטוף. לפני חודש המחיר היה סביב 5 ₪ לק"ג ולאחר התייעצות עם אנשים הקשורים לענף החלטנו לנסות להחזיק את הפרי עד לנשר של 10%-12% מסך היבול כיוון שהמחיר אמור לעלות משמעותית עקב חוסר פרי בארץ (גם אצלנו). היום לאחר הקטיף ההחלטה הוכיחה את עצמה, כי המחיר עלה לפחות ב-2 ₪ לק"ג ולכן הפער בהכנסה הסופית מגיע לעשרות אש"ח. זן אטינגר: מטע 20 דונם, יבול- 65 טון. העונה יבול שיא של קצת מעל שלושה טון לדונם והמחיר טוב. זן פינקרטון: מטע 40 דונם, יבול - 2 טון לדונם (מעל הממוצע), מחיר טוב.

לסיכום:

אנחנו החקלאים עם של אופטימיים, תמיד מקווים שהעונה הבאה תהייה יותר טובה הרי אנחנו תלויים בכל כך הרבה משתנים שאין לנו שליטה עליהם: מזג-אוויר, שינוי צריכה, משברים כלכליים, שערי מטבע ועוד דברים רבים אחרים. ואז אומרים לעצמנו בשנה הבאה יהיה ככה ויהיה ככה. ולכן אני רוצה בנימה של אופטימיות לאחל לכל בית ישראל ולביתנו בפרט חג ביכורים שמח.

חג הביכורים תשע"ג

רננה אליאסף

ראשית הקיץ בדיר. המרעה שהיה השנה במתכונת מצומצמת, נגמר לחלוטין והמאוררים עובדים במרץ. בדיר נחלבות כיום כ-770 כבשים שמניבות מעל 2000 ליטר חלב ביום. העדר כולו מונה קרוב ל-1000 אימהות. גזע האסף שהוכנס לפני מספר שנים, מהווה כיום כמחצית מהעדר.

השינוי הבולט בשלוחת הטלאים הוא פיזור ההמלטות על פני כל השנה, כאשר כל חודש ישנו גל המלטה, כולל בחודשי הקיץ. ההריונות בקיץ רצויים מאוד מבחינתנו, אולם מזג האוויר מקשה על הכבשים ההרות ולכן הן זוכות לגז נוסף בקיץ בנוסף לתספורת האביבית. במהלך החג נהיה בעיצומו של גל המלטות וכולם מוזמנים לבקר את הטלאים החדשים.

בצוות הדיר ממשיכים העובדים הקבועים: אורי, בני, ליין, רננה, חמודי, מחמוד, יוסף, מוחמד ושחר.

צדיקים בדיר? לרגל חג השבועות הוא חג מתן תורה, רצינו לשתף אתכם בפן ההלכתי של גידול הצאן אצלנו במשק. כל התוצרת של הדיר היא תחת פיקוח הרבנות הראשית ולכן, אנו מוצאים את עצמנו מתעמקים מעת לעת בסוגיות הלכתיות של ממש, תוך ניסיון למצוא את שביל הזהב בין דרישות הפיקוח והכשרות לבין שגרת יומנו בדיר. החלב המיוצר בדיר הוא ברמת הכשרות הגבוהה ביותר - מהדריין, אי-לכך רק לגויים מותר לחלוב בשבתות. בנוסף, אתגר הלכתי של ממש למגדלים הוא חג הפסח שהסתיים לא מזמן. העדר עובר למנות כשרות לפסח, עתירות תירס ונטולות חמץ. השינוי מחייב היערכות לוגיסטית גדולה ונעשה בהדרגה, כמו כל שינוי בהזנת מעלי גירה. לצד כאב הראש (והכיס...) שמלווים את פסח, יש לציין כי מנות הפסח אהובות במיוחד על הכבשים ואף מעלות במעט את תפוקת החלב. מצווה נוספת שאנו ממלאים באופן סמלי אחת לשנה היא, "מכירת בכורות". כל בן בכור של פרה כבשה או עז, שייך על פי היהדות לכוהנים. על מנת להיפטר מחובת נתינת הבכור לכוהן, מוכרים חלק מהאם היולדת לגוי, עוד לפני הלידה (מי אמר קומבינה?) ובא לציון גואל.

חג שבועות שמח מציון הדיר

השיר הפשוט של הלחם

זו הכותרת לרשימה מאת ארנון לפיד שהתפרסמה בעיתון "ידיעות הקיבוץ" מיום 26.4 על, "איתן בן רפאל מקיבוץ עין חרוד איחוד הוא אופה אומן שאפילו רושפלד [שף ידוע] ממליץ לעקוב אחריו". ברשותו של איתן אנו מביאים את הרשימה ליומן שלנו.

משבוע השתלמות באפיית לחם, בפריז, חזר איתן בן רפאל לפני כחודש, מעודכן מקצועית וטעון בהשראה ובמתכונים חדשים שבמגע הקסם של ידיו הופכים ללחמים "צרפתיים-ישראליים".

הבאת מפריז סודות אפייה חדשים?

"כל הזמן יש חידושים וטרנדים ותמיד יש מה ללמוד. לחמי 'ארטיזן'-לחמי איכות שנעשים ידנית, כמו הפטיסרי, הם דבר חדש יחסית בארץ, שאת הידע לייצורים הביאו אנשים שהסתובבו ולמדו בחו"ל, בעיקר בצרפת. יש כמה סוגי לחמים: האמרקני, הצרפתי, והלחמים הסקנדינביים והגרמניים הכבדים. מה שאולי מייחד אותי, זה השילוב בין הצרפתי שלמדתי, לבין הישראלי. כל הלחמים שלי הם לחמים מקמחים איכותיים - כוסמין, שיפון, מלא ולבן שמיובאים מחו"ל - עם אחוזים אפסיים של שמרים, שאני מגדל בעצמי".

העבודה קשה?

"מאוד. בסופו של דבר זו עבודת כפיים, בשיטה המסורתית, ובמשך הזמן מתחילים להרגיש כאבים בידיים ובגב. אבל זה כיף גדול, והשיגעון העיקרי שלי זה לפתח מתכונים חדשים. פעם בשבוע אני עובד על לחם חדש, בדרך של ניסוי וטעייה. עם הידע שלי אני יכול לעשות קומבינציות של קמחים וחומרים, ויש לי כיום כחמישים סוגי לחמים".

עוד לפני שנוגסים מהם, ואז לא יכולים לעצור, מסתחררים מהניחוח שהם מפזרים בעת אפייתם ברחבי עין חרוד איחוד. חברים ותיקים מאד נזכרים במאפייה שפעלה בקיבוץ אי-אז, לפני שהתפלג, ואיתן, בן וחבר הקיבוץ (44) שרק שמע עליה, אומר שהוא מאושר כפי שלא היה מעודו.

לפני שש שנים, אחרי שהתלבט וחטא באמנות וביצירה לסוגיהן, למד תיפוף, עבד כמסגר, ו"חיפש את עצמו" - מצא את מה שחיפש: מקצוע, שאיכשהוא קשור באמנות - קונדיטור.

בעידודה של גליה, זוגתו, הלך ללמוד שנה אצל השף-קונדיטור ערן שוורצברד, ב"בישולים", וכשחזר לקיבוץ אפה עוגות במטבח. "אבל משהו לא סיפק אותי בעוגות", הוא אומר, "והחלטתי שאני רוצה להתמקד בלחמים". הלך והתמחה איפה במאפיית בוטיק בטבעון, מלווה בפרגון ובעצה טובה של שוורצברד, ובעזרתו ובהנחייתו שליובל נצר, האקונום של הקיבוץ, פתח מאפייה בחדר קטן

7:30 ל-12:00 בצהריים, בחדר האוכל של עין חרוד איחוד".

והמחירים?

"נעים סביב 20-15 ₪ לכיכר של 600 גרם. למי שרגיל ללחם מהסופר זה נשמע אולי קצת יקר, אבל אין מה להשוות באיכות ובטעם, תאמין לי. לא רבים יודעים שחלק מהלחמים שהם קונים בסופר מכילים חומרי שימור, התפחה, כימיקלים, וכל מיני דברים ממש לא בריאים. כשיתחילו לאכול לחם אמתי, הם לא יוכלו לחזור ללחם התעשייתי".

משהו שטרם אכלנו?

"למשל, לחם שיפון עם עדשים שחורות, או לחם עם יין קברנה וצימוקים".

כמה כיכרות אתה אופה ביום?

כמה עשרות כיכרות כל יום, וליום שישי כמאה כיכרות, וכשלושים-ארבעים חלות".

והריח ודאי מטריף את החברים...

"לגמרי. בפריז, האופים מכוונים אפיית מאפי הגבינה לשעה שהאנשים בדרכם הביתה מהעבודה וככה הם מושכים אותם לבוא ולקנות. האמת – לא צריך לפתות אותם, הצרפתים קונים בגט בבוקר, בגט בצהריים ובגט בערב".

וחברי הקיבוץ?

בינתיים, הם רוב הלקוחות שלי, אבל אני שואף להגיע לייצור בהיקף גדול ולמכור גם בחוץ. לא עשיתי שום פרסום, אבל אני מקבל המון שבחים, ואני יודע שמסעדנים בתל אביב עוקבים אחריי, בעקבות המלצה של רושפלד באינסטגרם, וזה כבוד גדול. את הלחם שלי ניתן לקנות בימי שישי, בין השעות

הרצת האזכרה

"פרי גני הנה הבאתי, מלוא הטנא רב פאר..."

איתן אביבי

הטנא אכן מתחיל להתמלא. אנו בעיצומו של קציר החיטה. נראה שהיבולים מרשימים למרות שלרגע חששנו לאי-מילוי גרעין החיטה ולהצטמקותו בגלל הפסקת הגשמים בסוף חודש ינואר. בכל פעם שאני יושב לכתוב את מדור: "החדש בגד"ש" אני מתלבט מה לכתוב? מצד אחד אנחנו מגדלים גידולים דומים ורק כמות הדונמים משתנה לפי הכדאיות הכלכלית ומחזור הזרעים באותה התקופה. מצד שני, אי-אפשר שאצא פטור ללא כלום. לכן החלטתי לשנות ממנהגי ולשתף בנושא חשוב ובר-קיימא המעסיק אותנו מאוד.

לפעמים, כשאני נדרש לכתוב כמה מילים אני מחליט, להתחיל מהסוף. לאחרונה שאלו אותי חברים: "מה עושים השופלים בחלקות ח' וט'?" השבתי להם: "שימור קרקע". בכתבה זו אנסה להרחיב מעט על הנושא למען אלה המכירים את המושג אך לא את פרטיו. בהזדמנות אנסה לעניין גם את אלה שלא ממש מכירים מושג זה.

כשמדברים על שימור וניקוז קרקע מתכוונים לאוסף שיטות של שימור משאבים חקלאיים. שיטות רבות, שמטרתן מניעת דילול קרקע, ירידה בפוטנציאל פוריות הקרקע כתוצאה מסחיפה (הסרת קרקע מעל שטח מסוים), המלחה, זיהום ושיטפונות.

קיימות שיטות מגוונות לשימור הקרקע לשם מניעת זיהום, הצפות, סחיפה ועוד, והן כוללות: עיבוד על פי קווי גובה ומשבי רוח - טרסות (שיחים), צמחי כיסוי בין השורות המשמשים כחוצצים בין החלקות, מחזור זרעים, עיבוד שטח על ידי מזרעות אי-פליחה, ייצוב באמצעות פולימרים, ניקוז מים תת-קרקעי ועוד...

כידוע, מרבית השדות שאותם אנו מעבדים נמצאים בשיפועים הנתונים לסכנת סחיפה. בסתיו, לאחר תום עונת העיבודים וההחלקה של השדות ולקראת תחילת עונת הגידול הקרבה, עומדים השדות חשופים. זו התקופה המסוכנת ביותר לשדות, במיוחד לשדות שעברו החלקה באמצעות "הארגז מחליק".

מדוע התקופה מסוכנת? כיוון שבעונה זו האדמה מפוררת ושחוקה, תלכידי הקרקע מפורדים והמים שמרטיבים את השכבה העליונה אוטמים את הקרקע. לכן, הטיפה הראשונה שמרטיבה את הקרקע גורמת לאיטום שבעטיו הטיפה

הבאה אינה מחלחלת למטה אלא נשטפת במדרון. גורם נוסף הוא הגשם. בעונת הסתיו (אוקטובר-נובמבר) מופיע הגשם לעתים בעוצמות גבוהות עד 100 מ"מ לשעה ולמשך 15 דקות ויותר. זה קורה בין סופה לשלוש סופות במהלך העונה. כששני גורמים אלה משתלבים, אנו עדים לתופעת סחף הקרקע. סחף הקרקע מתחיל בחירוף הקרקע מלמטה למעלה. כלומר, המים מתחילים "לנגוס" בשדה מלמטה, והחריץ נמשך כלפי מעלה ומתפשט לצדדים. ככל שהמדרון תלול יותר המים סוחפים איתם את הקרקע ביתר קלות, כיוון שהאנרגיה שלהם גבוהה יותר. כשהמדרון מתמתן האנרגיה נחלשת והאדמה שוקעת. זהו "הסחף" - האדמה מהמעלה.

לרוב נוכל לחזות בסחף כשאנו צופים בשיטפונות והמים חומים ובוציים, אך כשאנו נמצאים באזור מישורי, הסחף שוקע והמים ממשיכים לזרום באיטיות. הסחף סותם את תעלות הניקוז שבצדי הכבישים וגורם להצפות. בחלקות ח' ו-ט' אנו יוצרים באמצעים הנדסיים, שיחים ותעלות ניקוז מיוצבות באבן, להאטת זרימת המים כבר במעלה. זאת כדי לנטרל את אנרגיית המים ולמניעת סחף הקרקע. בנוסף לאמצעים ההנדסיים אנו מחזיקים מזרעת פלחה (דריל) המיועדת לזריעה באי-פליחה. אנו מקיימים משטר עיבודים משמר שנועד לצמצום הפגיעה בקרקע על ידי העיבוד.

בעין חרוד ישנה מסורת רבת שנים של מאמצים לשימור הקרקע. ניכר שהושקעה למידה בנושא והציווי: "לעובדה ולשומרה" נשמר בצורה עקבית לאורך דורות. חשוב לי לציין את האיש המשמש "גשר" בין דורי בתחום שימור הקרקע, צביקי נור, שמהווה עבורנו יועץ ומנטור. לצביקי ניסיון עשיר ורב שלא יסולא בפז. הוא מקדיש לנושא מזמנו ומרצו. לא אחת, אפשר לראות אותו בשדות תחת השמש הקופחת כשהוא עסוק בבדיקת אפשרויות ההגנה על השדה. אחר כך הוא נותן עצות מועילות וחשובות. אנו מודים לצביקי על תרומתו הרבה ומאחלים לו עוד שנים רבות של בריאות. אנו מודים גם לאלקנה פרנק הנושא בתפקיד אחראי שימור הקרקע מטעם הגד"ש.

ביכורים אני כנראה לא אביא השנה לבית המקדש ועל ראשי לא אשים זר לכן, אסיים בברכת חג שמח לכל בית עין חרוד איחוד.

אירו מגנזיום = Aero-Magnesium מגנזיום אווירונאוטי

יונתן הן

בטקס הדלקת המשואות בערב יום העצמאות צוינו מספר הישגים מקומיים, ביניהם גם הוזכרה הפעילות של אירו-מגנזיום. בעקבות מספר תגובות ושאלות שקיבלנו מחברים לאותן הצהרות, ראינו לנכון לעדכן על הנעשה ולעשות קצת סדר עבור מי שמתעניין.

ראשית, על מנת להעמיד דברים על דיוקם (בהקשר הנאמר בטקס ונכתב ביומן הקודם):

- ♦ אירו-מגנזיום אינה מחלקה בפלבס, אלא חברה רשומה שהוקמה בספטמבר 2010. החברה מוגדרת אגודה שיתופית חקלאית - אגש"ח - והיא בבעלות פורמאלית של שתי חברות בשני משקים: פלבס - עח"א (74%) ואלגת - קיבוץ אלונים (26%).
- ♦ אירו-מגנזיום לא שילשה את רווחיה בין השנים 2011 ל-2012, מהטעם הפשוט שב-2011 לא היו כלל רווחים רשומים בחברה. נכון יהיה לומר ששנת 2012 הסתיימה עם היקף פעילות של כ-7.7 מיליון ש"ח ובשנה הנוכחית אנו מקווים להגיע להיקף פעילות של 12 מיליון ₪ (מאד תלוי בשער הדולר).

נחזור אחורה מספר שנים ונזכיר שפעילות המגנזיום התחילה כסוג של "חממה" בתוך פלבס, מתוך מוטיבציה ללמוד תחום חדש ובתולי, הקשור לחומר מבנה לא מוכר ואשר אופי העיסוק בו עשוי להיות דומה מאד לסוגי ההתמחויות הטכנולוגיות של המפעל.

הרציונל המרכזי בטיפול דווקא במגנזיום, קשור לעובדה שמדובר בחומר המבנה המתכתי הקל ביותר על פני כדור הארץ. אשר על כן, ההנחה הייתה שהשגת התמחות בטיפול במגנזיום תאפשר יכולות ייצור של פריטים ומכלולים קלים במיוחד. אלו ישתלבו בעתיד במוצרים מתקדמים high-end אשר "צמאים" להפחתת משקל ויכולים גם לשלם על הפחתת המשקל. התחרות תהיה, ב-99% מהמקרים, עם מוצרים המיוצרים היום או מתוכננים להיות מיוצרים בעתיד מנתכי אלומיניום.

קשה לתמצת את אירועי השנים שחלפו לפני הקמת אירו-מגנזיום. נציין רק שהייתה פעילות בעצימות מאד נמוכה (תשומת לב ניהולית והנדסית של שלושה אנשים

מפלבם, לא במשרה מלאה) אשר שמה לה למטרה ללמוד את הדגשים הטכנולוגיים בטיפול במגנזיום, להבין מי הם השחקנים העיקריים בשוק (ספקי חו"ג, לקוחות פוטנציאליים גדולים, חוקרים) ומהן הדילמות העיקריות הקשורות ליישומי מגנזיום, בעיקר בתחומי התעופה. באותן תקופות השתלבנו במספר תכניות מו"פ (מחקר ופיתוח), חלקן נתמכו ע"י משרד המדען הראשי של משרד התמ"ת וחלקן מומנו ע"י קרנות המחקר של הנציבות האירופית.

התכניות הללו אִפשרו לנו להשיג, בנוסף למימון משמעותי, גם את הידע האלמנטרי (שלא קיים אגב בשום ספרות, אולי אם נדייק - בשום ספרות מחוץ לברה"מ לשעבר...) וגם את הקשרים עם קהילת המגנזיום בעולם, אלו שמשמשים אותנו עד היום. המימון החיצוני שהושג באותן שנים אִפשר להמשיך את חקירת התחום ללא יצירת עול כספי על בעלי הבית.

באותה תקופה של טרום הקמת החברה, גם ביצענו חבירה, בהסכם שת"פ רשמי, לקבוצת מו"פ קטנטנה במפעל אלגת (שירותי גימור תעופתי בקיבוץ אלונים). הקבוצה ההיא עסקה בפיתוח טיפולים ייחודיים להגנת פני שטח מקורוזיה. ראוי לציון גורמים מהאקדמיה שליוו, וחלקם מלווים אותנו עדיין בדרך הזו: צוות המחלקה לחומרים של הטכניון (בעבר גם פרופ' דני שכטמן חתן פרס נובל, שאגב - עדיין עוסק במגנזיום...), ד"ר מיכה גור ז"ל איש רפא"ל, פרופ' אלי אגיון אשר ניהל את המחקר במפעל המגנזיום בים המלח, פרופ' בני לנדקוף מהמחלקה לאווירונאוטיקה בטכניון וצוות מכון המתכות (של מוסד הטכניון למו"פ).

במשך מספר שנים ניסינו להתקדם, עקב בצד אגודל, תוך ניצול התגברות ההתעניינות בשוק, בעיקר מתחומי התעופה האזרחית ויישומי ביטחון. דגש ההתעניינות היה על מערכות מטען Payloads במטוסים ללא טייס, קצת בליסטיקה (טילנות) וציוד אלקטרוני ואלקטרואופטי נישא על גבי חייל.

המיזם המשותף עסק בפיתוח ובניית דגמים, שחלקם נמכרו כאבות-טיפוס לפרויקטי מו"פ, בחברות כגון: רפא"ל, אלביט, קונטרופ, רוב חטיבות התעשייה האווירית ועוד מפה ומשם.

השת"פ עם אלונים, שהפך בעצם למיזם עצמאי, סייע במתן פתרון אינטגרלי למספר טכנולוגיות המשולבות בכל אפליקציה.

בשנת 2009 הגענו למסקנה, שאם אנו מאמינים בפיתוח התחום ורואים בו פוטנציאל צמיחה משמעותי, למרות הקצב האיטי מאד של התהוות פרויקטים תעשייתיים, אנו מוכרחים להקים חברה נפרדת, עם מיתוג ברור כלפי חוץ ושתהיה ממוקדת מטרה! הדגש האסטרטגי של החברה יהיה - **מתן פתרון אינטגרלי לייצור מוצרי מגנזיום מתקדמים בעיקר מתחום התעופה**. העיקרון המנחה יהיה לשמר את הטכנולוגיות

in-house (בחברה עצמה ובמערכי הייצור של המפעלים הבעלים בעין חרוז ובאלונים).

אחרי שנה של דיונים עם השותפים הטבעיים (אחזקות אלונים ומפעל אלגת), נסגר הסכם מייסדים והוקמה חברה במתכונת אגש"ח. החברה "יצקה" לתוכה את אותם אנשים בודדים שהיו פעילים קודם לכן במיזם של שני הקיבוצים.

פעילות מסחרית קיימת ומתוכננת

בסמוך מאד להקמת אירו-מגנזיום (Aero-Magnesium = מגנזיום אווירונאוטי) קיבלנו הצעה מחברת אלביט מערכות, להשתתף בפרויקט משמעותי של ייצור חלקי דלתות תא נוסעים של מטוסי בואינג 737 - קו ייצור המטוסים הגדול ביותר בעולם. הדרישה הייתה לייצר את חלקי המגנזיום שתוכננו כשתולים בתוך מבנה הדלתות. אחרי מו"מ ארוך ומתיש נסגר חוזה האספקות באמצע 2011.

מי שמאד מתעניין, ומעוניין להתרשם ממתכונת העבודה בפרויקט, יכול לתאם ולבוא לבקר.

היקף הפעילות השנתי בפרויקט זה (עבורנו) הינו כ- \$2.8 מיליון ואנו מקווים שנהיה חלק ממנו מספר שנים. הפרויקט הנ"ל דורש נהלי איכות קיצוניים בכל קנה מידה. חשוב לנו לציין שעובד החברה, חבר הקיבוץ (שמו שמור במערכת), שהתמחה בפרוצדורות האיכות של התהליך התעופתי במשך השנים האחרונות, הצליח להפוך פרוצדורה שמבחינתנו הייתה על סף הבלתי מושגת - לאפשרית, ישימה ומוערכת מאד ע"י הלקוח הסופי.

למרות גודלו של הפרויקט הנ"ל ומשמעותו בימים אלה (מהווה נתח עיקרי מהפעילות המסחרית של החברה) - לא על תכנית זו אנו בונים את העתיד. החברה פעילה במספר פרויקטים נוספים שלפחות שניים מהם כבר עברו את שלב הדגמים ועליהם אנו מבססים פעילות די משמעותית כבר בשנה הבאה. שני הסכמי שיתופי פעולה פורמליים - הראשון עם יצרן נתכי המגנזיום התעופתי הגדול בעולם Magnesium Elektron (שבסיס הפיתוח שלו במנצ'סטר, אנגליה ואחד ממפעלי הייצור ליד סנט-לואיס, ארה"ב) והשני עם יצרן הכימיקלים הענק Chemetall (שבסיסו בפרנקפורט ובשת"פ אתו פותחו תהליכי ציפוי) - מאפשרים לנו להתחבר למיזמים החדשים הקשורים במגנזיום תעופתי, גם באירופה וגם בארה"ב.

תכניות נוספת שאנו מעורבים בהן באופן ישיר, הן של חברת אירבוס (AIRBUS), המתחרה האירופאית של בואינג ויצרנית המטוסים הגדולה בעולם). אמנם התקבלה אצלנו הזמנת פיתוח וייצור דגמים ישירות (!) מאירבוס, אבל ייצור סדרתי, בשתי התכניות שאנו מעורבים בהן, מתוכנן להתחיל רק בסוף 2015, ב 2016 ו-2017,

זאת במידה ושלבי הבדיקה, התקינה וההסמכה ייתכנסו ללו"ז. היקפי הפרויקטים המדוברים הנם גדולים לפחות כמו אותו פרויקט בואינג שאנו מנהלים כרגע, אבל למרות השתתפותנו בפיתוח - אין הבטחה שנשתתף בייצור הסדרתי כאשר זה יגיע. היתרון שלנו כרגע הוא מובהק אבל המוכנות לייצור אצלנו (בעיקר מבחינה תשתיתית) אינה מספקת.

כללי: על מנת "ליירט" את הפוטנציאל, אשר מתואר כאן די בקצרה, יהיה הכרח לבצע השקעות מסוימות, בעיקר תשתיתיות/חרושתיות אבל גם במשאבי אנוש. ההנחה שלנו היא שלא נוכל להמתין את התקופה ולצפות שניתן יהיה לעכל את הדרישות שיגיעו בתום תקופת ההבשלה.

בדירקטוריון החברה (בה שלושה נציגים לעח"א ונציג אחד לאלונים) דנים בימים אלו על היערכות נכונה ומושכלת, המבוססת על הערכת מצב שניתן להגדיר כרציונלית.

למרות מוטיבציה גבוהה ביותר של השנים האחרונות, להפחתת משקל רכיבים מוטסים ונישאים, כאן המקום לציין שתהליך החלפת חומר מבנה, במערכות מתקדמות ומורכבות השייכות לתעשיות השמרניות ביותר, הינו **רב שנים**!!! תעשיית התעופה האירופאית, בהובלת הקונצרן EADS, נכנסה להיכרות עם תחום המגנזיום רק בשנת 2003. מדובר בתהליכים מייגעים ומתישים אשר מצריכים סבלנות רבה ואמונה בצדקת הדרך. לכן מובנות הערות שנשמעות לא פעם ברחוב בעין חרוד: "נו, מה יהיה? כמה זמן עוד נמשיך לשמוע על העתיד...?"

אכן, אנחנו עוד לא במקום שאליו החברה מתכננת להגיע (לא מבחינת נפחי הפעילות ולא מבחינה פיננסית). אבל רוצים להאמין שעם הרבה שיקול דעת, בהסתמך על הבסיס שהושג עד כה וכמובן גם עם קצת מזל - לא נתאכזב ונצליח להשיג יעדים משמעותיים בשנים הקרובות, לטובת שני המשקים.

בהזדמנות זו אנו רוצים להודות לנציגי עין חרוד בצוות דירקטוריון פלבס ולחברים נוספים בהנהלה הכלכלית, אשר למרות לא מעט קשיים וספקות נתנו "רוח גבית" משמעותית לאורך השנים האחרונות.

חג שמח

למה דו מסלולי?

רוני צור

- כי "חיייה ותן לחיות" זה הכי שוויוני שאפשר.
- כי אני בוחר מה נכון לי ומאפשר לחברי לבחור מה נכון לו.
- כי אנחנו אנשים שונים, עם רצונות שונים, עם יכולות וצרכים שונים.
- כי הבחירה שלנו לחיות בעין חרוד מחייבת אותנו לשמור על ערבות הדדית.
- כי לא ניתן לאף אחד ליפול.
- כי נבחן את הדרך, נשנה, נחזק, נתמוך... כמו שעשינו עד היום.
- כי נכבד את המבוגר ונעודד את הצעיר, כדי שמעגל החיים שלנו לא ייפסק.
- כי נחנך לסובלנות והתחשבות, ניתן כבוד לשונות, ונשמח על הביחד.
- כי נשמר את סגנון חיינו המשותף ולא נפגע במערך השירותים שניתן לחברי הקיבוץ ונשתדל כמו עד היום שזה יהיה ברמה גבוהה.
- כי הילדים שלנו מסתכלים עלינו ורוצים לראות שאנחנו "לא שוברים את הכלים".
- כי מירב החשיבה של הצוות הדו-מסלולי היתה על מה לא מוותרים, מה טוב, מה חשוב, איפה אסור לפגוע....
- כי עד עכשיו הניסיונות לשינוי לא צלחו, ויש צורך למצוא את דרך הביניים.
- כי המודל הוא בסיס לאמון, לרצון טוב, להמשכיות והדדיות.
- כי הפחד הכי גדול שמלווה אותנו בחיים הוא הלא נודע, אבל עד שלא ננסה - לא נדע.
- כי יש לנו חוזקות רבות שמהוות בסיס למהלך:
החוסן הכלכלי (בזמן הנתון- היום), שירותים שתומכים את חיי הקהילה שלנו, חינוך טוב לילדינו, מערכת בריאות ובית סיעודי, בנים ובנות שרוצים לחזור ולהיקלט אצלנו, חצר ציבורית מטופחת והרבה אנשים טובים שרוצים שיהיה פה טוב, שמוכנים להשקיע ולתרום מזמנם למען החברה.

בעקבות החוברת הכחולה

אילן צור

מנדט צוות השינוי הדו-מסלולי עבר שלב, ופורסמה החוברת הכחולה המפרטת מכלול התהליך המוצע. החוברת, רובה ככולה עוסקת במפרט התהליך למעבר למתכונת "רשת ביטחון", הפרטה דיפרנציאלית בלעז... הקטע השיתופי מובלע כברירת מחדל, נוסח מזון לציפורים "... ירצו יאכלו...".

הדברים שאומר כאן הם על דעתי בלבד, ואם הדיבור קשה לי אז הנה אני כותב... אני לא מאמין בפורמט הדו-מסלולי. זו מתכונת חסרת תוחלת ולמעשה יש כאן ניסיון מתוחכם של הפרטה דיפרנציאלית עם הרבה וזילין... אני חושב ומאמין שאורחות החיים בעין חרוד איחוד, ייקבעו ע"י רצון החברים, לטוב ולרע כאחד. אני מודע לכך שבמתכונת חיינו המשותפים, יש הרבה נקודות חולשה ואנו מתקשים להתמודד עם זה, אבל לא פחות מכך יש נקודות אור וחוזק אבל כיוון שזה ברור מאליו אז ממעטים להתייחס לזה.

אני בהחלט בעד שינויים! במגמת התאמה והסתגלות למציאות הקיימת. אני חושב על מודל של קיבוץ שיתופי מתקדם עם דרגות חופש בתחום העבודה, תקציב, התפרנסות ואחריות. פירושו: מודל של חיזוק ושיפור אורחות החיים השיתופיים, תוך הטמעה והגברה של האחריות האישית בתחומי הפרנסה והצרכנות.

היות וחג השבועות בפתח, חג מתן תורה, אני מרשה לעצמי להאיר פרדוקס אנושי של אידאל מול חומרנות, "לוחות הברית מול עגל הזהב", וזה מה שקורה אצלנו כאן ועכשיו. אמרתי קודם "וזילין" והתכוונתי לכסף. הדגש המוצע הוא כסף, כמה אקבל בכל סיטואציה נתונה, מחשבון צמוד לכל חבר בשלב ראשון ועורך דין בשלב הבא... בהרצאה שהתקיימה אתמול (יום ד') לקבוצת הגמלאים שלנו, נאמר שאנו נמצאים במבוי סתום, מי יסביר לי מהו המבוי הסתום ומי קבע שאנו נמצאים בו? נאמר שמגיע לגמלאים ליהנות מפרי עמלם, כלומר לקבל הפנסיה והקצבה ישר לחשבון הפרטי, ואני לתומי חשבתי שפרי עמלי זה כל היש והסובב אותי בחצר הקיבוץ ולא דווקא דמי הפנסיה המשולמים... יותר מכך, אני חושב שדמי הפנסיה וקצבאות הזקנה המועברים לקופת הקיבוץ, זו אמירה חזקה ומשמעותית שאנחנו הגמלאים איננו אוכלים לחם חסד, וכל היש לנו, בזכות!

נאמר עוד, שהכסף הנוסף לחבר/הגמלאי ישפר רמת החיים. נו באמת, מישהו באמת מרגיש שרמת חייו בקיבוץ נמוכה, נחותה, נדרשת בשיפור? ולכל המצקצקים בלשונם לעניין זה, לדעתי אנחנו חברי עין חרוד איחוד, חיים ברמת חיים סבירה בהחלט מכל הבחינות, וזאת כאשר מסביב יהום הסער הכלכלי בכל עוזו...

לדעתי השינוי הדו-מסלולי כפי המוצע, מוביל לשינוי סטטוס הקיבוץ, ואם לא היום אז מחר...

לדעתי, המסלול המוצע לשינוי אורחות חיים, מחייב אישור בקלפי ברוב מיוחס של 75% כפי כללי התקנון הקיבוצי.

לדעתי, במידה והצעה זו תאושר ברוב הנדרש, אז זה מה יש והציבור אמר את דברו. אבל אם לא תאושר ברוב הנדרש, אזי נפתח כל הנושא מחדש להצעות ורעיונות נוספים, ללא מתן זכות קדימה לצוות הנוכחי להמשיך ולדשדש במודל המוצע.

לסיום אומר כך: אני מאמין שהמסגרת הקיבוצית שלנו הינה מכלול "אורגני" של חברה וכלכלה, חי ומתפתח כבר 90 שנה, שינוי דו-מסלולי כמוהו כשינוי דו-פרצופי ואין לו זכות קיום במארג האורגני שלנו בעין חרוד איחוד.

למעשה זוהי נוסחת פילוג, אתם כאן ואנחנו שם...אתם עם ברירת המחדל השיתופית ואנחנו עם הכסף והפנים קדימה...אנשים חברים אנחנו וקיבוץ עין חרוד יקר לכולנו, בואו ניזהר בהכרעות חסרות אופק וחזון.

"כסף עכשיו" זו לא תכלית החיים השיתופיים שלנו, ואפילו שנעשינו מפונקים, ויש פרזיטים ואחרים שלא מתאמצים כנדרש, וזה נוח להאשים אותם בכישלון הרעיון השיתופי, אנחנו חברה נורמלית ויש חזקים וחלשים, מוכשרים ופחות מוכשרים, צעירים ומבוגרים, ועוד כהנה וכהנה...וכל היופי והקושי בקיום חברה שיתופית בכך שאנו מסוגלים ומוכנים לחיות ביחד עם כל הפרדוכסים המובנים בחברה אנושית ובקיבוצית בפרט.

אסיים בנימה אופטימית ובברכה לחברי עין חרוד איחוד: היו חזקים ברוחכם וכלבבכם כן פיכם.

מזל טוב

לחצוה ולצדיקי ע

להוצאת הנכדה

נעמי

בת לענבר ולראזי

שפע ברכות

לכל המשפחות

מזל טוב

לענת ולגיאל גראנר

להוצאת הבן

אלון

ברכות לצדיות

לכל המשפחות

"אין לי מספיק זמן לחכות עד שתגיעו לגילי ותבינו אותי"

מדברי חברה ותיקה בשנות החמישים

רבקה'ה גור-אריה

אני לא מכותבי מאמרים ביומן. אבל נדרשתי לכתוב בעקבות שלושה משפטים שנזרקו לחלל האוויר:

1. "הם שודדים לנו את הקופה"

2. "הם משקרים אתכם במספרים."

3. "אני לא מוכן שהוא יקבל יותר ממני."

אז לפני הכול, גם היום הרבה אנשים מקבלים יותר מאחרים. שוויון מוחלט לא היה מעולם בקיבוץ. נתנו תקציבים שווים, אבל סביבם בנו הטבות. בענייני פרנסה מעולם לא היה שוויון.

כל חיי עברו בקיבוץ השיתופי. כולנו, בני המשק, היינו ממושמצים - עבדנו היכן שנדרשנו. היו גיוסים, שמירות, תורנויות של שנה בחדר האוכל וכדומה. לא היה מש"א. היה סדרן עבודה ונשמעו לו. אבל האנשים של פעם הם לא אותם אנשים של היום. לא יותר טובים ולא יותר גרועים, אבל אחרים. לחלק מאתנו לקח הרבה זמן להסתכל מסביב ולגלות שרבים מאוד מבנינו הצביעו ברגליים והלכו למקומות אחרים. להיות אחראים על עצמם ועל משפחתם. הם עבדו קשה ולמדו. אנחנו ההורים, לא יכולנו לעזור להם. אבל אף אחד מהם לא גר כיום באוהל ולא רעב ללחם. בתי ילדים? לא עלה על הדעת שיעבדו שם שכירים. כיום יש במשק עשרות שכירים בכל הענפים.

בקיבוץ "זמנים חדשים - זמירות חדשות".

- היום יכול כל מי שחפץ - ללכת ללמוד. לא כמו פעם.
- טיול ארוך לחו"ל - היה רק בחלום. היום כמעט נותנים עונש למי שלא יוצא לטיול.
- הסקטור היחיד שניתן להזיזו מעבודה לעבודה הם החברה הצעירים. כי הם מתוגמלים על כל שעת עבודה. ולכן כל עבודה מתקבלת בברכה.

התעוררנו!!! חלקנו עדיין לא.

אנחנו רוצים לקחת אחריות על חיינו. לא להיות תלויים בוועדות, בבקשות, ב"טובות", ובהחלטות למיניהן. אנחנו רוצים להתקדם, לקחת הזדמנויות ולנסות.

הקיבוץ לא ייהרס.

- הוא לא נהרס כשעברנו ללינה פרטית.
- הוא לא נהרס כשהפרטנו את התקציבים, את ההלבשה לילדים, את האוכל, את חו"ל, את העיתונים, את הטלפונים. והזעקות היו תמיד.
- ואף אחד לא גונב קופה - להיפך, מילאנו אותה.
- ואף אחד לא משקר ובונה מספרים באוויר. כל בר-דעת יכול לבדוק בעצמו. כבר אמרה חברה יקרה ואהובה, שהייתה קיבוצניקית בכל נפשה, "צריך שיהיה לכל חבר מעיינצ'יק קטן".

ולכן הפתרון הפשוט והנכון הוא דו-מסלולי.

למי שרוצה את הקיים - הכול נשאר כשהיה (אפשר גם לחזור אחורה אם רוצים למקלחת המשותפת, ל"פרימוס" בחדר). ומי שרוצה לקחת אחריות על עצמו ומשפחתו - יבורך. ההרס היחיד שיכול לקרות לחברה הוא אם נשכח את הפסוק "חייה ותן לחיות".

תודה

מצאנו
אנרית וליאסי
להוצאת הנכרות התאומות
יהי אזהר
בנות לסיגל וליזו
ברכות חמות
לכל המשפחות

"... ויהי-ערב ויהי-בוקר, יום השישי" בראשית א', לא'

ששי מאור

"שחר של יום חדש", צרחה כותרת מודעה על לוח המודעות בכניסה לחדר האוכל. מי שחתום על הסלוגן, אמר את דברו עם היבחרו לראשות הממשלה (אהוד ברק). אנחנו יודעים וזיכרוננו מספיק ארוך על מנת לדעת, מה בדיוק האחראי לסלוגן זה עשה בימי ממשלתו ולאיזה שכחה הוא צועד בשקיעת חיינו. יכול להיות שזו יותר מנבואה אשר תגשים את עצמה, זהו העתיד שמייחלים הדיפרנציאליים להצעתם, צעדה ארוכה אל עבר השקיעה.

"שורו הביטו וראו מה גדול היום הזה..." היפוך מושגים "רשת ביטחון" הוא מושג אשר "מגן" על החלשים בתהליכי ההפרטות, הופך במחי קולמוס למושג אשר מחליף את המושג דיפרנציאלי, כמה נוח ומטעה.

דו-מסלולי זה דיפרנציאלי, אחזור על משפט זה ואסחט אותו עד טיפתו האחרונה, לא ניתן לחיות תחת אותה קורת גג בשתי צורות חיים הנוגדות אחת את השנייה, כל מומחה ארגוני עושה כאן שקר לעצמו ולנו. נסו לדמיין שתי מערכות חיים אשר ניוזנות מאותן מקורות וצריכות לחלוק עולם ערכים שונה במהות ומנוגדות אחת לשנייה, איזה מבנה ניהולי יוכל לנהל "חיה דו-ראשית" זו, יש כאן כשל מובנה בלתי פתיר.

איך ניתן לנהל שתי ישויות נפרדות ושונות האחת מן השנייה, כאשר כל ישות רוצה להתפתח בכיוון שלה, בקצב שלה, בדרכה הרעיונית, האם ניתן יהיה להתפתח במקביל? האם זו לא הנצחה של אירוע הפירוד ב-1952.

מי ישמור על האינטרסים של מי? אנחנו דנים את עצמנו לכאוס חברתי ועל מה? על קצת יותר (אולי לחלקנו) מזומנים בכיס. כל ההצעה "משומנת" בכסף, יש בה מחשבונים שמציעים לנו לחשב כמה אנחנו שווים בכסף, ואין מחשבוני אחד חשוב שייחשב את עולם הערכים שמכרנו לעגל הזהב, את החמלה, את האכפתיות, את החברות, ששווים הרבה יותר מכסף.

ישנה כאן קבוצה קטנה שלא רוצה קיבוץ, סיבותיה עימה, אשר גוררת קהילה גדולה מטעמים של כסף בלבד למקום שרובו לא רוצה להיות בו, "כסף יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים..." אם במערכת הקיימת יש כסף למהלך שינוי אורחות חיים, אני מציע לחלקו ולא להשתמש בו לשימון מהלך אשר לא יצלח. חברי עין חרוד צריכים להתעורר ולהשמיע קולם נגד מהלך שגוי זה. אין שום סיבה כלכלית חברתית אמתית למהלך זה, למעט אותה קבוצה קטנה אשר מעוניינת בחלוקת הון הציבור בצורה לא שווה. למה? מה קרה?

ההצעה הזו מקריבה את היציבות הכלכלית והחברתית של עין חרוד מול דרישה לשינוי אורחות חיים. אין פערי ביצוע בין השניים ולכן אין שום סיבה אמיתית לשנות אורחות חיים, זהו שינוי ממעלה ראשונה שאינו מצריך טרנספורמציה. במילים אחרות, לא צריך לשנות את המסגרת, צריך לשנות ולהתאים את ההתנהלויות למסגרת הקיימת, **לתקן** כבר אמרתי במאמר קודם שלי. החוברת עוסקת רובה ככולה ב"איך" וה"למה" נעלם התנדף לו...בדרך כלל האיך בא לענות על הלמה, באין למה האיך מיותר.

תכנית זו לא תעבור! לא בגלל הדברים הרעים שיש בה אלא משום הנושאים החשובים אשר אינם קיימים בה ולא בכדי. אין שום התייחסות בהצעה **למבנה הניהולי** וככזאת החוברת הרעה הזו אינה שלמה ואינה יכולה להגיע כלל לדיון ציבורי. זוהי חוברת חסרה ולא דנים בפתרון חסר, מהותי ומרכזי. יש בה הצהרה כוללתית בת חצי דף על שמירת הקיבוץ כקיבוץ רק למראית עין ועל מנת לא לשנות סטטוס משפטי אשר עליו ניתן למנף את הדרישה להעברת החלטה ברוב רגיל ולא ברוב מיוחס.

הארה חשובה! כל מי שחושב שהוא שיתופי ויצביע בעד החוברת הכחולה ויבחר לחיות בשיתופי לא מבין את המשמעות של הצבעתו. הצבעה בעד החוברת הכחולה למי שהוא שיתופי זו הצבעה נגד עצמך, לכן שיתופיים הצביעו נגד החוברת הכחולה, כך תמנעו מעוגמת נפש גדולה מאוד.

ועוד הארה חשובה מאוד! בפסק דין תקדימי בנושא יחסי עובד-מעביד בקיבוץ מופרט נקבע כי קיימים יחסי עובד מעביד, למעוניינים:

<http://www.haaretz.co.il/news/education/premium-1.2009625>

המשמעות רחבה מאוד וכדאי לקרוא ולהבין עד כמה זה יכול להשפיע על המעבר לצורת חיים אחרת משיתופי.

קיים פתרון קסם פשוט ליישום אשר עונה למאווים הכספיים של הדיפרנציאליים שמשום מה לא נדחף ולא קודם, כי מעבר לרצון ביותר כסף מהקופה הציבורית יש כאן רצון שווה ערך לחדול מלהיות קיבוץ. לפתרון קוראים **העלאת גובה התקציב האישי** לערכים ריאליים תוך הפרטות "עד גבול חלוקת ההון הציבורי בצורה לא שוויונית" (אין פרות קדושות), קל ליישום קל בהחלטה, פשוט ברור ובהיר לכולם ועונה ל-99% מהרצון של הדיפרנציאליים ל"כסף...כסף...כסף" וגם למבנה הניהולי השיתופי החדשני יש פתרון (פרופ' יצחק אדיג'ס – ניהול הצמיחה וההתחדשות בארגון):

"המסר המרכזי שלי הוא החיבור אל החזון והערכים הקיבוציים, שהם הסיבה שלמענה ראוי לקיים את ההוויה הקיבוצית ולהיאבק על המשכיותה". טוב שיש דיפרנציאליים הם גורמים לי להבין עוד יותר עד כמה המאבק על המשכיות הרעיון הקיבוצי חשוב. **"רק עכשיו מתחיל הלילה..."**

מחצת החינוך

חבצלת לויטמן, מנהלת הגיל-הדרך

ביום שישי האחרון ובהפתעה כמעט גמורה הגיעו הורים לבתי הילדים עם ורד ביד ונתנו לכל מטפלת וגננת. בחיוך גדול בישרו להם שמעתה הפיקוד עובר לידיהם והצוות משוחרר לפאב שבבריכה.

לקח לבנות כמה דקות לעכל, "לשחרר" ולשים פעמיהן במבוכה גלויה לבריכה, שם חיכתה לנו קבלת פנים מלבבת של צוות מטפלים שחיכו רק לנו, ואוכל טעים מעשה ידי ההורים.

השעתיים עברו ביעף, בין הפן בשיער אצל אורי רון ומריחת הלק אצל ענבל ראובן, בין השחרור בעיסוי אצל אירית בהיר וורד אמור לבין הלחיצות של מרים מאור, וגם תמי אמיר, הקוראת בקלפים ובמטוטלת, ניבאה לנו בעיקר טוב! על הכול ניצח צוות ההורים ההוגה והמתכנן.

הרגשנו לרגע שהן האימהות שלנו - היה להן חשוב כל רגע שהכול "ידפוק" כשורה ושלאף אחת לא יחסר דבר.

ברור שמבצע כזה לא יכול היה לצאת לפועל אם לא היו שותפים כל ההורים, גם אם מאחורי הקלעים, ל"יום הפקודה" לביצוע.

אני כותבת כמובן גם בשם כל המטפלות והגננות ומביעה את תודתנו העמוקה והנרגשת מהמחווה - שום דבר אינו מובן מאליו! האירוע חשוב לנו ונותן כוח להמשך.

כוכב נולד

נגזר שני, מרכזת ועדת חינוך

בשבת האחרונה התקיים אירוע "כוכב נולד" המסורתי לזכרו של יותם לוטן מבית השיטה, מדריך חברת הילדים שלנו, שנהרג במלחמת לבנון השנייה. באירוע לקחו השנה חלק חברות ילדים מ- 11 ישובים בעמק.

מעל 1,500 איש נכחו - ילדים, הורים ואוהדים מכל העמק, והיה פשוט מרשים לראות מאות נערים ונערות, רוקדים, שרים ונותנים את הנשמה.

חברת הילדים שלנו הופיעה בהרכב כמעט מלא בריקוד "מגש הכסף", בגרסה מיוחדת, כשההפקה, הכוריאוגרפיה והחזרות נעשו ע"י בנות המחול שלנו. הביצוע היה מרגש ויפה מאד, מאד שונה משאר המופעים. כל הכבוד לכל הנערים והמדריכים (שעבדו קשה בהפקת האירוע) - חיממתם את הלב של כל מי שראה אתכם! אנחנו גאים בכם!

חג שמח אכילע,

ברכה למטפלות כתבה מתת מלכימון

בנות גיל-רך נחמדות
אז זו ההזדמנות שלנו, ההורים, לפרגן ולהודות-
לכולכן-על ה-כ-ו-ל, מבית תינוקות ועד גן סגול
מגוזלים מרימון ותאנה,
למי שמטפלת-מגננת-מובילה כל השנה....
ילדינו שמורים אצלכן תשע שעות בכל יום
בביטחון, במסירות נעימה ובחום:
מהגלגול הראשון על המרבד
ועד היום הראשון בבית ספר לבד-
כשבדרך מתחילים ללכת, לדבר ולצחוק בקול
מקשיבים לסיפור ומשחקים בחול
נגמלים מחיתול, ממוצץ ובקבוק
ולומדים יפה מאימא להיפרד בחיבוק.
יושבים במפגשים עשירים, יוצרים יצירות פאר
משחקים בפנינת הבובות התמימה ובעולם הגדול - החצר,
מתנסים בשיחה עם חבר, פותרים ריב במילים,
מטפסים על הר קומי, רצים בשדות ושבילים,
חוקרים בטבע עלים וקיני נמלים....
וכל זאת בזכותכן, כן כן!!
שמגיעות כמו גמדים בבוקר השכם,
שמכינות ומבינות
שמחליפות ועוטפות
שמסדרות ומסבירות
שפותרות ושרות,
נוזפות ומלטפות
מערבבות ומקרבות
ביום שישי כמה נפלא
מכניסות את כל האהבה לחלה....
ולכן כפי שהבטחנו בהתחלה -
היום רצינו לתת לכן להרגיש ולראות
את ההערכה הרבה שלנו האבות והאימהות
על כל המאמץ שלכן, ההשקעה והמיטב
יישר כוח! זה לא ברור מאליו..
מאתנו בחיבוק-
כל ההורים של כל הילדות והילדים מגיל אפס כמעט ועד שבע שנים..
חשוב לנו לומר גם תודה מיוחדת לכל העוזרים מאחורי הקלעים:
לחבצלת שעזרה לכל אורך הדרך. לטל מאור שתתם את הפאב.
לרעות שלו ואורי רון שהיו שותפות בכל ההכנות. להלל דן שנתתם לכל קריאה
ולבנות שבאו לפנק: אורי רון, אירית בהיר, מרים מאור, ענבל ראובן, תמי אמיר וורד אמור.

סליחה על הזלזול ראלי פרנק

קודם כל בגלל הגשם, אחר-כך בגלל מה שהפסדנו בגלל הגשם, ומה עם
השרב?
בקיזור ... (מדובר על פעילות הפיצות בגן בשבת),
אבל שירי פיין פשוט עשתה את זה!
מפה לאוזן התארגנה קבוצה מכובדת של טף והוריהם ואפילו נהנו ... מאוד!
יופי, כן ירבו!

ה'ה ה'ה - סיפורים אפלים

אחד במאי

שנים רבות נחגג האחד במאי ברוב עם ופתוס.
כיום הועם זהרו ואם הוא נזכר אז בדרך כלל כתאריך יעד
לפתיחת הבריכה.
לזכר אותם ימים מובאת הרשימה מיום 19.4.1936

יומן מס' 134 19.4.1936 הערב לקראת אחד במאי

בשעה 8:30 יתקיים ב"הפועל" שיעור על המגרש רק בשביל **הבחורים**.
השנה הכינוס ב-1 במאי יתקיים במשקנו. לפי החלטת ועדת הגוש ייפתח הכינוס
על ידי מפקד סניפי "הפועל" של הגוש בהשתתפות בא כוח הוועד הפועל של
ההסתדרות. בגמר המפקד עוברים כל המשתתפים לתרגילים חופשיים המוניים.
את התרגילים האלה לומדים בכל המשקים כבר איזה שבועות. אצלנו רק התחילו
בהם. חברינו עדיין לגמרי לא מוכנים לזאת. הזמן שנשאר ברשותנו הוא מוגבל, יש
צורך להתמסר במשך ימים אחדים ללימוד התרגילים.

סיכום אירועי יום הזיכרון תשע"ג

צוות יום הזיכרון - פ"ה בריל, נגה אפיר, נגה שני, אפי גרדי ורוני צור

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ולנפגעי פעולות האיבה הוא יום קשה וטעון לעם ישראל כולו ולנו כקהילה.

אירועי יום הזיכרון נפתחים בערב שכולו מוקדש לבנינו שנפלו במערכות או בעת שירותם הצבאי. בכל שנה הצוות מתמודד עם נושא הזיכרון שהעניין המרכזי בו הוא, זיכרון הבנים. יש רצון עז לממש את האמרה "והגדת לבנך" שכן במסורת שלנו יש חשיבות בהכרת הפן האנושי, משפחתי, חברתי. השנה הקדשנו את החלק השני של הערב למלחמת יום הכיפורים. דווקא לפן הקיבוצי. החברה המגויסת, הערבות ההדדית, השותפות בצער על הבנים שנפלו במערכה. התגובות מצד הציבור היו שלא נאמר מספיק, שיש מקום לערב שבו אפשר יהיה להרחיב את הסיפורים ולחלוק בחוויה. אנחנו מרימות את הכפפה ובודקות אפשרות להרים ערב כזה באוקטובר, החודש שבו נציין ארבעים שנה למלחמה.

בחלק השלישי של הערב נשארנו בפעם הראשונה לשיר בחדר האוכל, שירי זיכרון בליווי של יובל בריל. הייתה אוירה של יחד ושיתוף, הייתה התרגשות ותחושה שרוצים אחרי הערב להיות עוד קצת ביחד. יש לנו רצון לפתח את החלק הזה ונשמח לשמוע הערות והצעות.

למחרת בשעה אחת-עשרה, בצפירה אנחנו מתכנסים בבית הקברות שלנו לטקס זיכרון והנחת זרים. בני ובנות הנעורים מניחים את הזרים ועומדים ליד הלפיד. מדי שנה מגיעים לטקס אנשי צבא מהיחידות של הנופלים לכבד את המעמד ולהיות לצדן של המשפחות השכולות. בשעה ארבע אחר הצהריים נערך טקס הזיכרון והנחת הזרים בבית הקברות בעין חרוד מאוחד, שם קבורים הנופלים שמלפני מלחמת יום הכיפורים, בנים למשפחות מעין חרוד איחוד, בני כיתה וחברים. בטקס הזה בני ובנות חברת הילדים מכתה ז-י"ב משתתפים בהנחת הזרים. הטקס גדול, הציבור שמגיע אליו משותף לשני הקיבוצים, צה"ל וחברים רבים שבאים במיוחד מכל קצוות הארץ. בכל אירועי יום הזיכרון שותפים אנשים רבים, מזה שנים, שרואים בשמירת המסורת והסיפור המקומי חשיבות רבה.

תודה לכל מי שפנינו אליו ואמר "הנני". תודה מיוחדת לנדב רז שכבר מספר שנים אחראי לתפעול המצגת בערב, ולאריאל הלר ששימש קריין ושמנו נפקד ברשימת התודות ביומן.

תודה גדולה, חיבוק והערכה לבני הנוער שלנו שזו התרגשות לראות אותם בכל שנה, נכונים ומכבדים בטקסים ולמדריכים שעוזרים ומעודדים. מי ייתן ונדע ימים של שמחות ונחת.

עדכונים מהמרפאה

החודש דר' ברכה דגן מסיימת את עבודתה אצלנו כרופאת משפחה לאחר 15 שנים ויוצאת לגמלאות.

בחודשים הקרובים ניעזר ברופאים מחליפים כדי לקבל מענה לטיפול בבעיות שוטפות.

אנו מבקשות מהציבור להתאזר בסבלנות ולעזור לנו לעבור את התקופה הקרובה עד שתיכנס לעבודה רופאת משפחה חדשה.

בהזדמנות זו נזכיר לחברים לשים לב לשעות הקבלה והשירות:

בימי שני בין השעות 8 ל-12 המרפאה סגורה לקהל. שעות אלו מיועדות למעקב טיפת חלב בלבד.

בימי שלישי וחמישי המרפאה פתוחה לקהל גם אחרי הצהריים בין השעות 15:00 ל-18:00.

חלוקת תרופות כרוניות נעשית בין 17–25 בחודש. אנא בואו עם רשימת התרופות (הכרוניות) הנחוצות לחודש הקרוב.

חברים המבקשים תור לרופא לצורך מילוי טופס לרישיון נהיגה, מתבקשים ליידע את מיכל. (מילוי הטופס כרוך בתשלום מטעם המרפאה).

זכרתי זריאות שלמה

משחתפים בצערו של

ארי בורשטיין

במות האב

קרלוס בורשטיין

שלא תדעו עוד צעד

בית עין חרוד איחוד

משחתפים בצערן של

משפחות כהן-כרמי

במות האחות

דליה כהן-כרמי

בת עין-חרוד

שוחפה נאמנה

לחיי התרבות בעין-חרוד

שלא תדעו עוד צעד

בית עין חרוד איחוד

9311 ארץ

סיפורת

כיסא פנוי גי.י. קיי. רולינג (מחברת ספרי הארי פוטר).
שפת הפרחים ונסה דיפנבאו. שפת המסרים הרומנטיים בתקופה הויקטוריאנית.
חמישים גוונים של שחרור א.ל. גימס. שלישי בטרילוגיה "חמישים גוונים".
גבר מבוקש במיוחד מירנדה לי
נקמת נישואין קרול מורטימור
אצילות מחייבת לין גרהאם
אור בין האוקיינוסים מ. ל. סטדמן
מיתרי הלב יאן פיליפ סנדקר. ספר המשך ליאמנות ההקשבה לפעילות הלב.
מזל עורב אמיר גוטפרוינד. שנה בחייו של איש מוזר ומצחיק ועצוב, המתגורר
בארץ ישראל המצחיקה המוזרה והעצובה.
בכי הגירפה גיודי אורון. עלייתן של שתי אחיות מאתיופיה במסע ייסורים ומפגשן
עם גיודי אורון. מבוסס על סיפור אמתי.

מתח

הסחטן ג'ון גרישם. מותחן משפטי
גינגל הסיליקון שומיט בלוג'ה. מותחן טכנולוגי

פנטסיה

ארטמיס פאול-פרדוקס הזמן אוון קולפר

עיוני

צאלים עמרי אסנהיים. הטראומה של סיירת מטכ"ל
גבול בינינו וביניכם שאול אריאלי

יומן תרבות

ששי מאור

תודה לשרון בן שלום שהייתה שותפה מלאה לצוות טקס חג העצמאות, אף פעם לא מאוחר להגיד תודה.

אני מחפש מתנדבות/להובלת הפקות "יצירה מקומית", הפקה של תערוכות חברים העוסקים באומנויות, המיצגים יוצגו בחדר האוכל (מקום זמני) למשך שבוע ימים ויחשפו את היכולות של החברים העוסקים באומנויות השונות. התערוכה הראשונה תתקיים לאחר חג השבועות, ישנן בתכנון כרגע שתי תערוכות, אשמח לפניות נוספות.

"והג שבועות תעשה לך"

ערב חג, יום שלישי, ה' סיוון תשע"ג 14/5

ארוחת ערב חגיגית

בשעות 18:00-19:45 בחדר האוכל

טקס החג

בשעה 20:15 על דשא חדר האוכל

יום רביעי, ו' סיוון תשע"ג 15/5

הדגמת כלי עיבוד חקלאיים בחלקת הלימונים

בשעה 10:30

הפנינג ענפים מארחים בברכה

בשעה 16:30

חג שמחה לכולם